

VI RESER TILL
PLATSER

MELVANFANTASI

OCH

VERKLIGHET

En projektsammanställning av
Västerby förskola läsåret 21/22

Inledning

Under läsåret 21/22 har alla förskolor i område Nord i Götene Kommun fortsatt att arbeta med projektet *Intryck uttryck avtryck-barns relation till omvärlden*. Västerby förskolas syfte har varit att barnen ska få uppleva och utforska platser genom tid och rum. Pedagogerna har hittat ett arbetssätt där projektet har varit levande under hela dagen, detta tack vare att det finns många återkopplingsplatser för samtal och lek mellan både barn, pedagoger och vårdnadshavare. Utifrån varje barns förutsättningar har olika ingångar och uttryckssätt i projektet erbjudits, vilket har lett till att alla barn varit delaktiga.

I den här berättelsen kommer du att få möta barnen och pedagogernas resor ut i rymden, i samhället och i sagans värld. Barnen har med hjälp av fantasi tagit med sig sina kunskaper in i nya sammanhang.

Varmt välkommen att ta del av våra berättelser

Katarina Bly och Lena Edholm rektorer
Kenna Segerstig pedagogista

Intryck, uttryck avtryck – barns relation till omvärlden

Vårt syfte är att barnen ska få uppleva och utforska platser
genom tid och rum

Detta vill vi göra genom att:

Skapa nyfikenhet och förundran till att vilja utforska olika nya platser
Bygga broar mellan fantasi och verklighet så att relationer skapas mellan
individ och plats.

Bygga förväntningar genom att iscensätta undervisningen och ge ytterligare
dimension till hundraspråkligheten.

Utmana barnen genom att använda olika material och estetiska uttrycksformer

Läroplansmål

Barnen ska ges tid, rum och ro till eget skapande. De ska få möjlighet att
utforska, reflektera kring och beskriva sin omvärld.

Förmåga att utforska, beskriva med olika uttrycksformer ställa frågor om och
samtala om naturvetenskap och teknik s

Solen och Månen
berättar

Hur kan man bo?

Här bor jag

Vi valde att fortsätta förra läsårets projekt Intryck, uttryck, avtryck för vi kände oss inte färdiga med detta. Vi upplevde att det fanns mycket mer att jobba med och ville ge det ett år till. Förra året inledde vi projektet med att barnen fick ta med sig en bild på sin favoritplats. I år valde vi att starta upp med att be alla vårdnadshavare om ett foto på barnens hem.

Alla barn fick möjlighet att presentera sina hus för resten av barngruppen. Huspresentationerna skedde på olika sätt på våra hemvister.

I en grupp fick barnen tillsammans med pedagogerna titta på husen och prata om vad de såg. De jämförde varandras hus, såg likheter och olikheter. För att gå djupare in i utforskande använde de sig av greenscreen. Genom detta verktyg skapade de sagor med barnens hus. Olika karaktärer kom och hälsade på hos barnen. Sagan om de tre grisarna blev aktuell i sagoberättandet.

I en annan grupp intervjuade pedagogen barnen. Varje barn som haft med sig sin bild fick berätta om den för pedagogen. Ett barn sa; **"där uppe bor mormor och morfar"** och pekade utanför bilden. Barnet kunde här tänka utanför bilden och berätta att mormor och morfar bor en bit bort på grusvägen bredvid barnets hus. Efter det tittade gruppen på bilden tillsammans och pedagogen kunde då stötta barnet i sitt berättande. Även där blev jämförandet av varandras bilder fokus.

En grupp valde att projicera upp ett hus i taget och prata om det. Även här startade jämförelser med att, se likheter och olikheter.

Här valde pedagogerna att göra en imovie med alla barn och pedagogers hus och tillsatte musik. Imovien spelades sedan upp i barngruppen.

En av grupperna valde sen att fördjupa sig i sagan om de tre små grisarna. Pedagogerna berättade sagan fritt utan bilder men också med hjälp av bilder som visades med projektorn. Därefter satte de upp bilder på väggen som visade sagan. Barn som inte gick i gruppen uppmärksammade bilderna och ville höra sagan. Efter att barnen hört sagan några gånger sa ett av barnen;

-Vart ska vargen bo då?

Vi märkte att barnen tagit till sig berättelsen och att de hamnat i ett etiskt dilemma. "Vart ska vargen bo då?" Vi uppmärksammade att barnen visade empati för vargen istället för att påpeka att han var dum mot grisarna. Samma fråga kom upp igen när vi var i skogen. Vi valde att stanna upp vid denna reflektion och fördjupa oss i detta med barnen.

Barnen började prata om att bygga ett hus till vargen. Ett barn började bygga med hjälp av pinnar och fler barn hjälpte till.

Leken i skogen med att bygga ett hus till vargen gjorde att vi pedagoger började fundera över hur vi kunde gå vidare med det. Vi bestämde oss för att leta upp en avskild plats i skogen där vi tillsammans i olika grupper kunde gå med barnen för att bygga ett hus till vargen. En plats som skulle bli vår egen, där huset kunde få vara ifred för omgivningen. Så vi gick till skogen och valde en undanskymd plats och påbörjade vårt bygge.

Att gå in i sagans värld

Inne på hemvisterna fortsatte vi byggandet och skapandet av hus. Alla barn fick tillverka egna hus med hjälp av återvinningsmaterial. Av husen gjorde vi sedan en utställning inne på hemvisterna. När vi hade möte med våra vårdnadshavare, lät vi även dem få ta del av vårt projekt. De fick med liv och lust kasta sig in i skapande av hus på olika sätt. De fick också testa på greenscreen. Vi fick många skapelser av hus från vårdnadshavarna som även de fick ingå i våra utställningar.

Vi såg att genom att upprepa görandet och genom att göra det på olika sätt fick vi möjlighet att få med oss alla barn. Alla barn var med i projektet, de var stolta och ägde sin bild, samtidigt som de uttryckte sin nyfikenhet och glädje för varandras hus.

I bilden kunde de finna trygghet för att deras hem skapade igenkänning. De benämnde vem som "ägde" bilden och vilka som bodde i huset. Motivet var konkret som alla barn kunde relatera till vilket gjorde att alla barn blev delaktiga.

Barn som inte annars mötte varandra fick chansen att mötas och samspela med varandra. Genom olika tillvägagångssätt fick alla barnen chansen att uttrycka sig och hitta ett sätt som passade dem själva att uttrycka sig på. Tillsammans reflekterade barnen och pedagogerna kring bilderna och genom pedagogernas frågor kunde barnens reflektioner fördjupas. De analyserade och drog slutsatser utifrån sina erfarenheter kring bilderna. De kunde berätta vad som hände i huset men även utanför bilden, deras medvetenhet sträckte sig utanför bilden. Vi pedagoger var lyhörda för vad som intresserade barnen i bilderna och spann vidare på det genom att visa på hur man kan skapa olika hem med olika material och att vi alla kan bo på olika sätt. Eftersom vi alla tre hemvister startade upp projektet med bilder gav vi barnen möjlighet att mötas och interagera med varandra över hemvisterna. Vi satte upp bilderna på våra hemvister och det skapade en mötesplats för barnen.

Fokusfrågor: Hur kan man bo, vart kan man bo?

Vårterminen inleddes med hjälp av fokusfrågorna: Hur kan man bo? Vart kan man bo? Barnens fråga om "vart vargen ska bo då?" fick starta upp vårterminen. Vi valde att lägga mest fokus på bygge av hus med hjälp av olika tekniker och material och utforska olika platser som man kan bo på.

Med hjälp av böcker visade vi barnen olika typer av hus. Vi gjorde egna små lekvärldar av klossar med bilder på barnens hus. I en grupp tillfördes klossar med bilder på hur man kan bo. Till exempel; husbåt, husvagn, tält, slott, fängelse, på sjukhus osv. Det finns många olika platser eller sätt att bo på. Genom att vi studerade naturen lärde vi oss att djuren bodde på olika vis också. Med hjälp av digitala verktyg kunde vi se snabbspolning av hur man bygger hus. Det var uppskattat av barnen.

Sedan uppstarten har vi cyklat runt och tittat på vart barnen bor. Vi startade ifrån förskolan och tog oss till barnens hem. Barnen pekade och kommenterade saker som de såg längs vägen. De pekade och sa bland annat **"bil", "buss" och "lekplats"**. Vissa platser kände de igen och samtalade om. När vi cyklade förbi ICA sa ett av barnen **"där handlar jag och pappa godis"**. På så sätt fick barnen perspektiv på vart olika kända platser ligger i förhållande till förskolan och till sitt hem.

På våra cykelturer har målet varit att barnen ska få visa vart de bor. De har själva fått försöka hitta och visa hur vi skulle cykla för att komma fram till deras hus. Fler barn har visat igenkänning och visat vägen. När vi kom fram till ett barns hus beskrev barnet vad som fanns i trädgården, även det som inte var synligt. Ett av barnens kommentar när vi kom fram till ett av husen var, **-Var är kråkan då?** Vi som pedagoger förstod direkt vad barnet menade, då han associerade till en film vi skapade med hjälp av bilder från greeenscreen. På filmen vi hade gjort tillsammans var det en kråka som landade på just det huset.

Vi pedagoger frågade barnen, -Kan vi se fönstret, var du har ditt rum? Flera barn berättade och pekade. På cykelturen samtalade vi också om de olika fasaderna som husen har. Vi pedagoger associerade till sagan om de tre små grisarna och Greta gris där husen var uppbyggda med olika material. Vilka hus är av sten, trä mm.

Vi upplever
omvärlden analogt
och digitalt

För att det skulle bli ännu tydligare vart barnens plats i samhället är så skapade vi en stor gemensam karta som vi satte upp på väggen utanför våra hemvister. Barnen fick sedan skapa hus av juicepaket som de målade och klistrade fast ett kort av deras hem på. Dessa satte vi sedan upp på kartan så att barnen fick en överblick över Götene kommun och på så sätt kunde se vart förskolan ligger, vart de bor och vart andra kända platser ligger i förhållande till varandra.

Barnen tittade tillsammans och kommenterat det de sett på kartan och reflekterade över vart de själva bor och vart kompisarna bor. Ett av barnen sa;
"titta han bor bredvid mig."

Genom sagans värld upptäckte vi också olika tekniker för att bygga hus. Vargen och de tre små grisarna var ett bra exempel här. Vi läste och berättade sagan många gånger. Barnen fick också testa att bygga hus med olika material för att se hållbarheten eller om det gick att blåsa sönder dem. Barnen fokuserade mycket på vart vargen skulle bo. Detta ledde till att vi inledde ett arbete med att låta barnen bygga ett hus till vargen med olika tekniker. Ett sätt var när vi gick till skogen och byggde en stor koja med hjälp av material som vi hittade där. Pinnar, grenar, mossor och ett stort träd med grenar. Barnen funderade över om huset skulle stå kvar tills nästa gång vi kom dit.

Barnen trodde inte det. Vi antog att barnen baserade det på sina tidigare erfarenheter utifrån när vi byggt grejer på mer offentliga platser i skogen. Då har det aldrig fått stå kvar. Denna gång valde vi att bygga huset mer avskilt, vilket gjorde att det fick vara ifred. Det märktes tydligt att barnen uppskattade det. Varje gång vi skulle gå dit kom frågan: Undrar om det står kvar? Till deras stora glädje stod det kvar där vi lämnat det. Vid ett tillfälle hittade vi godispapper och toapapper runt huset. Vi gjorde då ett konstaterande att vargen ätit godis och sedan behövt gå på toaletten.

Vi upplevde att barnen ofta valde att skapa hus med hjälp av olika material inne på hemvisterna och ute på gården. De blandade olika material för att skapa sina hus. De uttryckte även ofta att det var hus som de byggde. Efter byggandet diskuterade barnen vem det var som bodde i huset.

Vid vårterminens start tog vi i en barngrupp hjälp av barnens vårdnadshavare och bad dem ta foton på sina hus, dörren och något rum inne i huset och skicka det till oss. Vi projicerade upp foton så att barnen kunde presentera.

Våra väggar fylldes med bilder och vi skapade byggklossar med bild på barnens hus på. Vi använde oss av deras foton när vi gjorde green screen.

De delar glatt med sig av sin kunskap när det kommer en ny vikarie. Vi pedagoger har fått till oss av några vårdnadshavare att barnen privat har kommenterat,

-Här bor! När de har passerat huset tillsammans.

När vi projicerade upp dörrarna, lekte vi att vi knackade på och hälsade på hos varandra. Några barn visade först blyghet över att vilja gå fram och knocka, då blev en pedagog hand att hålla i ett stöd.

Blygheten gick fort över och barnen visade att de blev stolta och glada över att de också kan. När vi knackat kommer vi in i huset. Barnen har då kunnat berätta utefter sin förmåga om rummet. Vad är det vi ser? Ibland får vi pedagoger hjälpa till med orden.

Var och hur bor du?

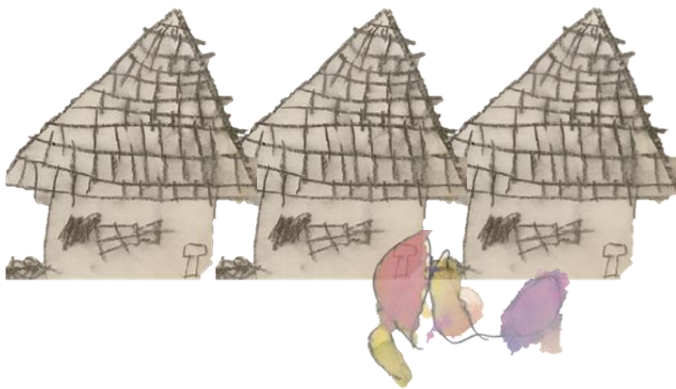
Via greenscreen hälsade vi sedan på hos varandra i fantasin.

Vi använde oss av olika attiraljer för att göra "besöket" mer levande.

Vi hade med duplo, balanskuddar mm. Barnen fascinerade över resultatet, då bilderna blev så verklighetstroga. Något barns kommentar, från sin bild och rum där han själv var med:

-Åh, vi är två!

Barnen skrattade över tokigheterna som resultatet på bilderna visade. Tex, något barn hamnade i eller på hyllan. Vi experimenterade också med att plocka in något grönt för att se vad som händer då? Kroppsdelen blev genomskinlig och bakgrunden syntes istället.

I ateljén har vi fortsatt med temat från sagan, vi har skapat hus av halm, pinnar och lera. Barnen fick känna på materialet innan vi startade. Vad är halm? Barnen fick blåsa och känna.

Leran introducerades först med att det var framdukat på bordet när barnen kom in i ateljén. På brickan var leran i olika former. Bollar, ormar och platta delar samt kavlar. Vid nästa tillfälle hade barnen sitt hus framför sig. När barnen skapade i leran kommenterade de samtidigt vad de gjorde.

Jag gör gräsmattan, sa ett barn.

Jag gör skorstenen, sa ett annat barn.

Ett av barnen ville koppla sitt görande i leran ihop med sagan om Greta gris bygger ett hus. Han vill göra en gunga som Greta gris också ville ha till huset.

A close-up photograph of a child's hands holding a green and orange geometric structure, possibly a model house or a play tool. The structure is made of translucent plastic and has a complex, multi-faceted shape. The child's hands are visible, with fingers gripping the edges of the structure. The background is blurred, showing other parts of the child's clothing and possibly other toys.

Vi gjorde om sången, vi hamrar och spikar och bygger en bil till att bygga ett hus. Vi använde oss av attiraljer som en hammare, såg och pensel för att förtydliga sångens handling. Barnen var med och agerade i sången. Barnen valde själva att de ville använda sitt eget "klosshus" att hamra och såga på. Barnens lekar handlar ofta om hus. De bygger hus gjorda av olika material så som magna-tiles, duplo och återbruk som kartonger mm. I bygget kommenterar barnen saker som att **jag har en balkong på mitt hus** och vill göra likadant i bygget. Något barn visar på olika tak, så som spetsigt och platt.

Till vår stora glädje hittade vi en bok om Greta gris vars pappa bygger ett hus. I sagan fick barnen följa byggandet av huset från ritning till färdigt hus. I slutet av boken visar det sig att det är till familjen varg huset är byggt. Denna saga passade vårt projekt perfekt som avslutning av projektet och vi har läst den många gånger tillsammans med barnen. Frågor som kom upp då var: Varför måste man lägga stenarna rakt när man bygger ett hus? Vad är murbruk och vad gör en byggnadsinspektör? Med hjälp av boken fick vi lära oss att murbruk fungerar som ett slags klister för stenarna. Vi funderade över om det kunde vara så att fönster och dörrar hamnade snett om man inte byggde huset rakt från början. Byggnadsinspektören var en man som kollade att huset var riktigt byggt innan familjen fick flytta in. Detta var det sista vi gjorde som fick avsluta projektet.

Eftertankar

Resultatet vi sett i barngruppen är att projektet skapat goda relationer.

Barnen intresserar sig för varandras hus och de vet vems hus är vems.

Vi pedagoger har också fått bekräftat från vårdnadshavarna att de ofta pratar om hus hemma. Det kan vara allt från att de berättar när de går förbi ett hus de känner igen till att de bygger och skapar hus av olika material.

Vi har haft engagerade vårdnadshavare som skickat oss foton från deras hem. De har också delgett oss vad de hör och gör hemma så vi kan spinna vidare på det.

Vi har haft en bredd och en röd tråd genom hela projektet. Vi gav barnen många olika sätt att utforska vart man kan bo och hur man kan bo genom hundraspråkligheten. Vi gav alla barn möjlighet att hitta sitt sätt att upptäcka hur man kan bo genom alla dessa tekniker. Både genom digitalitet, sagor, musik, bilder, skapande och i verkligheten. Detta var ett vinnande koncept. Vi märkte det då barnen började bygga hus av allt de såg.

Vi fascinerades mycket av att barnen visade så stor empati för vargen. I sagan är ju vargen egentligen elak mot grisarna. Men barnen hittade ett annat sätt att tolka sagan på. De tyckte synd om vargen för att han inte hade någonstans att bo. Vi kopplade det till att vi jobbat mycket med värdegrund i förskolan. För barnen blev det viktigt att ge vargen någonstans att bo, vilket vi spann vidare på. Att vi var lyhörda för barnens tankar var av stor vikt då det gjorde att de fick inflytande över sin undervisning. Vi såg att det gav ett större engagemang hos barnen när vi lyssnade in dem och lät deras tankar få styra undervisningen.

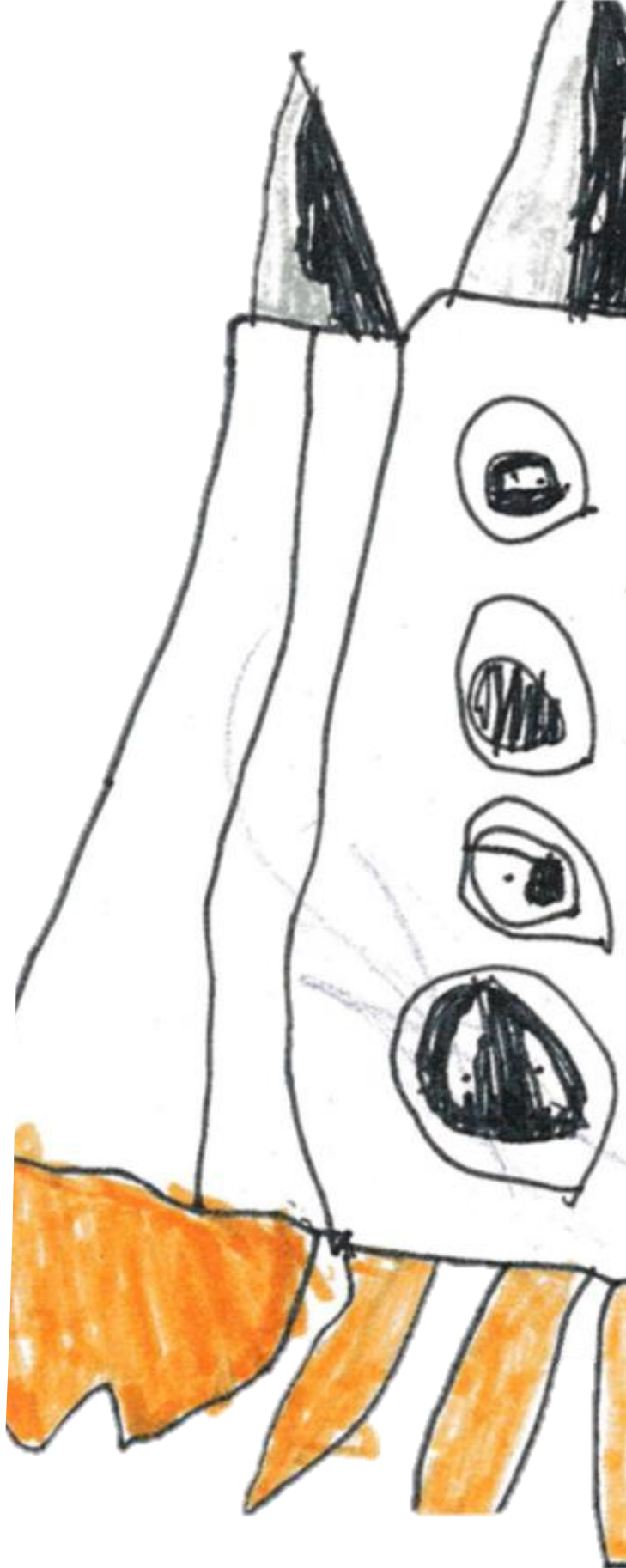

Kometen berättar
Vad händer i rymden?

Inledning

Tre vänner bestämmer sig för att åka i väg i en rymdraket till månen. Det är Kaninen, Biet, Bruden. De bygger en egen rymdraket och far iväg till månen. När de kommer fram till månen så letar, letar, letar och letar de. Till slut hittar de något väldigt väldigt spännande som de kan ta med sig hem till jorden. Vad tror Ni att det är?

Tänk att denna berättelse har gett barn och pedagoger så mycket kunskap och skapat intresse för rymden. Genom att skapat nyfikenhet hos barnen kring rymden så har barnen uttryckt en vilja att veta mer. Barnen vet att vi lyssnar på dem och de ställer frågor till pedagogerna och till varandra. Vi har gjort flera saker flera gånger och det har blivit ringar på vattnet. Barn som kommit in senare i projektet har snabbt blivit delaktiga. Vi har tagit tillvara på fakta och skapande. Provat på många olika sätt så att varje barn har getts möjlighet att möta projektet. Efter att ha tagit del av barnens tankar kring rymden så blev vår fokusfråga; vad händer i rymden? Den är öppen och utforskande samt ger barnen möjlighet att fantisera och utveckla egna tankar och funderingar kring projektet.

Uppstart med de tre små vännerna

Vi startade upp vårt projekt med en inspelad film med en saga om de tre vännerna som reser till rymden. Sagan som spelades upp för barnen var en fantasi saga men riktade in sig på hur jorden och andra planeter samverkar med varandra på riktigt.

Vi pratade om månen och jorden som var de platser som sagan handlade om. Utifrån filmens berättelse utvecklades olika fokus efter barnens nyfikenhet och intresse i de olika barngrupperna på Kometen. Men under hela projektet har barngrupperna inspirerats av varandra.

Ett fokus blev planeterna jorden, månen och solen och hur dessa påverkar varandra tex genom dag och natt, ljus och mörker samt att jorden som vi lever på snurrar.

JORD #1 SO I EN

Vi skapade jorden tillsammans med barnen för att illustrera att den snurrar och också tittat på delarna is, jord och vatten som jorden består av.

Vi tog oss an citatet från ett barn **"vet du jorden snurrar"** som en del att fördjupa oss vidare i. Vi planerade att ge barnen förutsättningar att skapa jorden tillsammans för att illustrera just detta. Vi samtalar om is, jord och vatten som jorden består av. När vi skapade jorden diskuterade vi att det finns mycket vatten på vår jord. Barnen visade intresse för att veta och delade kunskapen med varandra. "Vi har mest vatten på jorden"

Vi använde oss av silkespapper och lim när vi skapade jorden. Vi har även skapat jorden i våra miljöer med flaskfärg. Vi har limmat på silkespapper på ett klot för att tillverka jorden, här har de valt att använda sig av färgerna vitt, blått och grönt som illustrerar is, vatten och land, detta har blivit en tredimensionell modell av jorden.

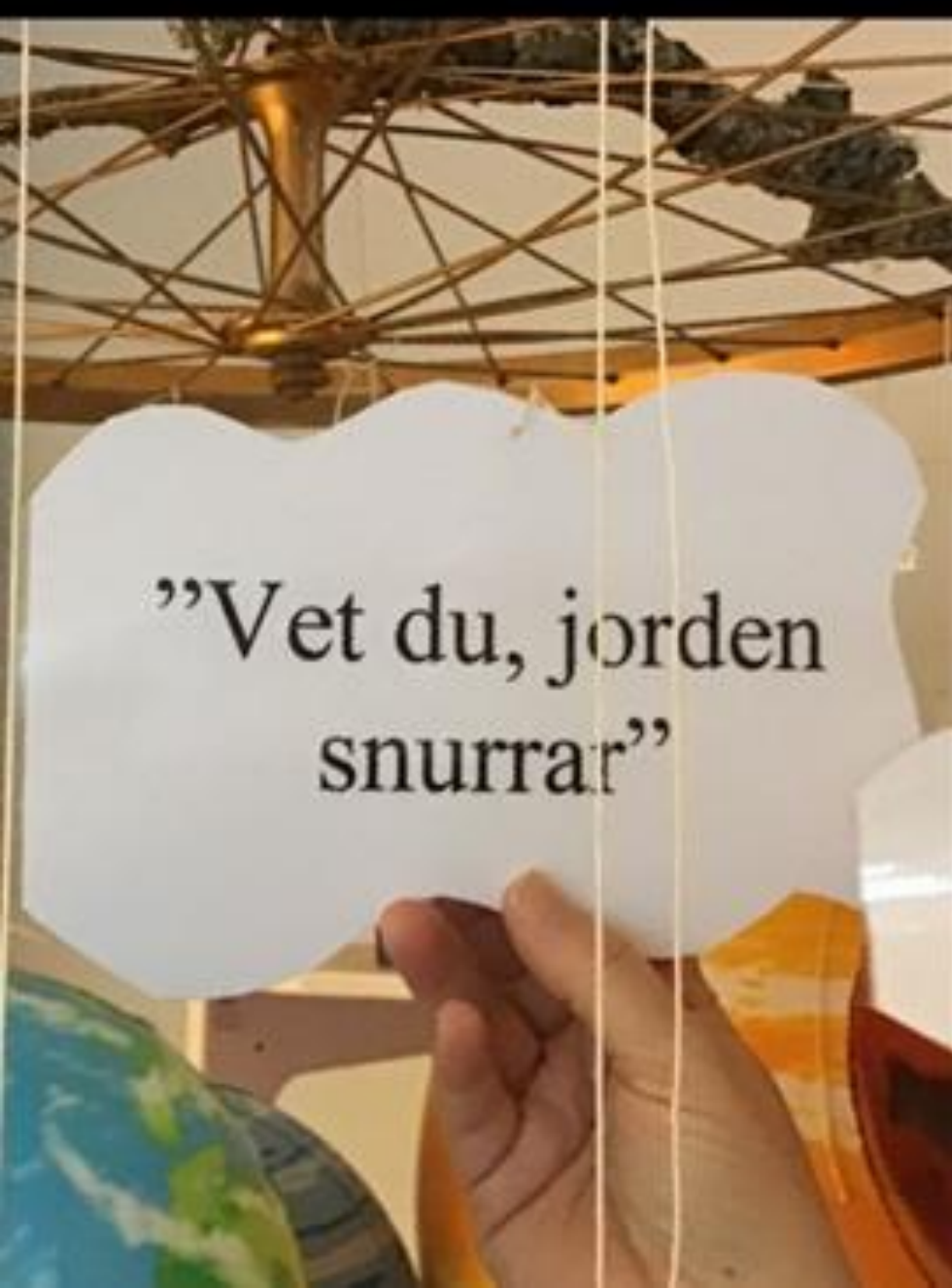
På planeten mars finns
en marsmusse

Nu är det dag här, då
är det natt USA

Jag kan åka flygplan
över jorden

”Vet du, jorden
snurrar”

Man kan åka till
rymden med en
rymdraket

Månen är lite större
den lyser

Barnen visade intresse för månen, dag/natt och raketer. Barnen kunde tidigt sätta berättelsen i relation till sin verklighet. Det vill säga om månens existens. **Har vi samma måne?** Barnen förundrades över månens faser. Ett barn uttryckte; **"månen har gått sönder då är den halv"**. Ett annat; **"När månen byter om så ser den olika ut."** Ytterligare ett barn sa;- **"Månen har inte hunnit och ladda upp sig därför är den halv."**

Barnen visade att de ville veta mer om rymden. Barnen har fått tänka till och klura ut hur det hänger ihop, vad händer och varför. Vi arbetade mycket med hypoteser och ställde frågor som: Hur kan det vara på detta vis? Finns det en godisplanet i rymden? Det finns inget rätt eller fel. Vi lyssnade in barnen. Vi uppmuntrade barnens egna tankar! I lekens värld är allt möjligt! **"jag vill åka till månen men jag vill göra det på låtsas"**. I leken har det funnits utrymme för att hitta nya kompisar. Genom projektet har de hittat en gemensam arena, både genom dans och sång, skapande och berättande.

Vi började iscensätta projektet tillsammans med barnen, vi bygger en raket och en lärmiljö, där barnen kan leka. Barnen fick uttrycka sig i sitt skapande i ateljén. Där har deras tankar kring planeternas form och färg utmanats. Barnen skapade planeter/månar i olika material (gips, papier-maché mm) De hittade eget material att tillföra till sagan vilket förändrade sagan till olika berättelser. Ljuden som använts i berättelsen användes för vidare utforskande.

Materialet har fått betydelse genom att barnen har fått prova på olika saker och experimentera. Att besöka Spektrum har gett barnen ytterligare en dimension till utforskande och lärande. Barnen har varit delaktiga i utformande av lärmiljöerna och kommit med idéer hur vi ska göra. Vi har lyssnat på barnen, stöttat dem och hjälpt dem att förverkliga sina idéer.

Bland raketer och planeter

Språk och identitetsutveckling

Att känna igen sitt namn som ordbild är en viktig del i läs- och skrivutvecklingen och genom att skapa en miljö där vi diskuterar och visar varandras namn var en första del i processen. Vi pratade med barnen om vilka som är på förskolan och vilka barn som är hemma. Att alla barn blir sedda och ingen glöms bort, vikten av att vara saknad när man inte är hemma. Genom att skapa en vägg med alla barnens namn och att barnen varje dag fick sätta sitt egna namn på Månen, om de är på förskolan började barnen känna igen namnen. Var ett barn hemma så hjälptes vi åt att sätta barnets namnlapp på jorden. Första steget i processen var att barnen skulle känna igen sitt egna namn och sätta upp det på väggen. Vi såg barn som hjälptes åt och barn som snabbt lärde sig ALLA 13 namnen plus pedagogers och vår students. Dvs 16 ordbilder. Vi ser att det har blivit viktigt för många barn att få sätta sitt namn och de frågar ”**namnen nu**”? Vi har hittat en rutin för det och vi gör det när alla som ska vara på förskolan har anlänt. Målet var att alla barn i gruppen skulle känna igen sitt namn och det gör de.

Vi började använda namnlappar till vår bordsplacering, barnen ger sig gärna ut bland borden och söker efter sitt namn. Det är lätt för barnen att hitta sitt namn nu. De har börjat använda namnlapparna till att förhandla om sin placering.

Genom att känna igen bokstäver och barnen kunnat sätta det i relation till andra saker och de vill veta. De frågar om bokstäverna och de vill skriva. Men det viktigaste är att de kommunicerar kring dem.

Solen

Merkurius

Venus

Hur går man i rymden?

Vi diskuterade fram och tillbaka vid flera tillfällen
HUR tar man sig fram i rymden?

Vi valde att fördjupa oss i att sväva.

Vi tittade på flera filmer där astronauten Christer Fuglesang är i rymden. Där han visar vad man behöver göra för att kunna vara uppe i rymden. Tex behöver man äta och dricka svävande mat och dryck samt att man behöver spänna fast sig när man ska sova och gå på toaletten, annars svävar man bara i väg. Barnen tyckte att det var spännande och roligt att se detta på filmen, ett barn sa **"Det är som om man ramlar runt när man är uppe i rymden"** Med filmerna som inspiration pratade vi om hur vi skulle kunna illustrera det här på jorden?

Fokusfråga:

Vad händer i rymden?

Vi utforskar sväva med material och teknik

Vi gav barnen olika möjligheter och utmaningar att försöka pröva att sväva genom att använda konkret material, samt sin egen kropp för att få en förståelse hur det är att sväva.

Vi var bland annat i gymnasalen där barnen har fått ta på sig en "rymddräkt" och sedan lägga sig på en plint för att prova hur det känns att sväva, under flera tillfällen har de även svävat i ringarna i gymnastiksalen.

Vi provade att sväva uppe i rymden (digitalt) via green screen. Några utav barnen var lite funder samma och vågade inte prova förrän deras kompisar hade testat, resultatet blev imponerande bilder där barnen ser ut att sväva uppe i rymden.

Med hjälp av en fläkt som vi lade ned på marken utforskade vi vilka material som svävar, vi använde oss bland annat av en fjäder och en plastelefant, vi såg att fjädern svävade men elefanten gjorde det inte, varför var det så?

Vi diskuterar och provar flera gånger, barnen kom fram till att **fjädern är mjuk och elefanten är hård**, därför svävar fjädern. Efter att ha provat flera gånger säger ett barn: "**fjädern är faktiskt lättare än elefanten därför svävar fjädern**"

Vi provade olika sätt att möta sväva och detta har förhoppningsvis gett barnen en större förståelse för svävning och hur de kan kännas. Vi har gett dem verktyg för att kunna utforska både med sin kropp och konkret material vilket vi ser gynnar vår barngrupp. Vi har även varit noga med att det måste få ta tid, att vi har provat vid flera tillfällen och inte stressat fram ett resultat.

En sång om planeternas placering och utseende har betytt mycket för barnen. De har lärt sig sjunga den utantill och kopplat ihop berättelsen i sången till sitt eget berättande om rymden. Varje barn har gjort sin individuella resa i hur de tagit till sig rymden och uttryckt sig. De vågar, vill veta mer, berätta, rita och dokumentera. Många barn har börjat att använda skriftspråket och det har blivit viktigt för dem.

Det var en gång för länge sen ett rymdskepp som körde upp i
rymden.
Det var hela förskolan som åkte.

Fakta och fantasi vävs samman

I slutet av terminen gjorde en grupp
en mini saga som handlade om rymden.

Ett rymdskepp med barn från förskolan
åker upp till rymden och besöker solen, saturnus och mars.

De hittar rymdgodis och diamanter där uppe.

Barnen har roligt i rymden och efter ett tag
åker de ner till jorden igen och möter då något bakom ett svart skynke... ?

Det är spännande att vara i rymden med hela förskolan.
Barnen skrattar och skojar uppe i rymden.
De hittar även rymdgodis som dom äter upp.

Barnen har själva vågat utmana sig och kommit med många idéer, tankar och funderingar. De har själva drivit projektet framåt med hjälp av engagerade pedagoger. Vårdnadshavarna blev delaktighet och visade intresse för barnens projekt. Barnen har fått uppdrag hem, månkalender. Här synliggörs även matematik ex procent. Barnen har visat genom att redovisa för sina kamrater sitt kunnande om rymden och planeter.

Även vårdnadshavarna har bjudits in till workshops för att få ta del av sina barns kunskaper. **När man berättar något för någon är ett lärande**, (William Glasser.) Barnen har involverat vårdnadshavarna på flera sätt. De har tagit med projektet hem och berättat vad de lärt. Barnen har tagit med material hemifrån, till och med en farmor har varit med i projektet.

När vi blickar tillbaka så ser vi barn som besitter stora kunskaper kring rymden, de har skapat egna frågor och funderingar kring ämnet. Projektet har varit levande under hela dagen och vår fokusfråga har hjälpt både barn och pedagoger att hålla riktning. Genom att barnen har visat stort intresse för de frågor som uppkommit har det för oss pedagoger varit lätt att vara medforskande och nyfikna.

Ett lärande som sprids både inom och utanför förskolan.

Eftertankar

Vi ser att projektet har fångat nästan alla barn, de är delaktiga, nyfikna och engagerade i projektet. Under vår process under arbetet med jorden och planeterna kommenterade och diskuterade barnen olika hypoteser, ex på detta är **"månen är lite stor och den lyser"** **"Nu är det dag här, då är det natt USA"** **"Vet du, jorden snurrar"**

Vi ser att månens olika faser har intresserat alla barnen och de har lärt sig faserna. Vi ser också en vinst med att repetera det vi gör för att locka de barnen som behöver mer tid.

Språket blev av stor vikt i detta projekt, vi diskuterade med ord och bild för att alla ska ha samma möjlighet att vara delaktiga, har bildkartor och bilder med tecken använts. Vi läste sagor om hur jorden påverkar årstider och tid genom att jorden snurrar både runt sin egen axel och runt solen.

Barnen diskuterar projektet med varandra utan att en pedagog leder samtalet. Barnen vågar prata i grupp och för varandra. De tar alla tillfällen under dagen till att mötas i samtal om vad vi tidigare har diskuterat. Vinst med att iscensätta med konkret material är att barnens fantasi tas tillvara.

Vi har använt oss av digitala verktyg, fantasi, olika material, varit på spektrum etc för att fortsätta inspirera barnens nyfikenheten utifrån vår fokusfråga som vi startade upp med under vårterminen. Genom att variera oss och ha rekvisita i våra miljöer har det lett till att barnen har haft projektet levande omkring sig hela tiden och det har varit lätt med samtal och olika aktiviteter kopplat till projektet.

Sammanfattning

Även det här läsåret har vi färdats mellan fantasi och verklighet.

Vårt syfte var att barnen skulle få uppleva och utforska platser genom tid och rum. En framgångsfaktor har varit att vi tagit hjälp av analoga och digitala verktyg för att sätta projektet i rörelse.

Vi har gjort samma sak många gånger med variation för att ge alla barn samma möjlighet till lärande utifrån sina förutsättningar. Fakta och fantasi har blandats med varandra och barnen har fått möjlighet att uttrycka sig på flera olika sätt.

Projektet har varit levande hela dagen tack vare att det finns många återkopplingsplatser för barn, pedagoger och vårdnadshavare. I leken och i mötet mellan alla individer fortsätter projektet att utvecklas.

Fokusfrågorna har varit ett stöd och hjälpt oss att komma djupare. Barnens erfarenhet, nyfikenhet och egna frågor har fört projektet framåt, pedagogerna har varit lyhörda och utmanat barnen att ställa egna hypoteser och skapa sina egna berättelser. Barnen har skapat relationer till varandras världar genom att jämföra och diskutera med varandra både i sin grupp och mellan hemvisterna.

Vi ser barn som kan berätta med inlevelse och fantasi och visar empati både för varandra och omvärlden. Vi märker att barnen tar med sig kunskapen in i nya sammanhang och världar.

Utvecklingsgruppen Västerby förskola

*Det är
spännande att
vara i rymden
med hela
förskolan.*

*Barnen
skrattar och
skojar uppe i
rymden.*

